

אווה כפי שצולמה על ידי צלמו הפרטי של היטלר. למרות שבמשך 13 שנה היתה אווה בראון ידו עה כידידתו של היטלר, נשאה לאשה יום לפני התאבדותו.

התמונה האחרונה שבה צולם היטלר. מראה אותו באחד מרגעי הטירוף הגדול שלו. לא הרחק מן הבונקר נערך

מיסוד של כוחות המגן האחרונים של ברלין — גודו של ילדים, שבקושי נשאו נשק. היטלר נראה מלסף אחד מן הילדים-חיילים על לחויו. הם נהרגו בקרב עם הצבא הסובייטי.

בהגישם כי האיש שנפרד מהם היה היטלר בעצמו. האחרים התאבדו, נהרגו או נעלמו ואיש לא יכול היה לחקרום חקירה כלשהי.

היטלר — או כפילו — סיים את טכס הפרידה, חזר עם אהה בראון לחדרו.

נשמע קול יריה בודדת. האנשים במסדרון המתינו כמה דקות ואחר כך נכנסו לחדרי היטלר. הם מצאו אותו שוכב על סכה רחיה בדם, כשפניו מרוסקים מן היריה שירה אל תוך פיו. לצידו שכבה אהה בראון, גם היא מתה. לידה היה מונח אקדח, אולם היא לא השתמשה בו, בהעדיפה לבלוע רעל.

מדוע לא השתמש גם היטלר ברעל? האם כדי שלא תהיה כל אפשרות לזהות את הגולגולת המרוסקת?

שני קציני ס. ס. — אחד מהם לינגה, משרתו האישי של היטלר — נכנסו לחדר. הם עטפו את גופת היטלר בשמיכה, כדי להסתיר את הראש המרוסק, נשאו אותה החוצה, דרך הפרוודור. הצופים שלא נכנסו לחדר סיפרו לאחר מכן כי יכלו לזהות את הגופה בעזרת מכנסיו השחורים של היטלר, שבלטו מבעד לשמיכה. הקצינים נשאו את הגופה במדרגות יציאת-החירום של הבונקר, אל הגן.

בורמאן נכנס לחדר, נשא בזרועותיו את גופתה של אהה בראון. מותה היה נקי יותר ולא היה צורך בשמיכה, כך שכל הצופים יכלו להוכיח ללא ספק בזהותה. אנשי ס. ס. נטלו את אשתו של היטלר מידי בורמאן, נשאו גם אותה לגן.

כאן קרה מה שעלול לקרות אפילו לתוכנית גרמנית קפדנית. דוקא הסידורים החמורים שנעשו, כדי להרחיק עדים מקריים, גרמו לכך שאדם בלתי מוסמך יחזה בסצינה האסורה. אחד משוטרי המשמר, אריך מנספלד, שהיה בתפקיד באחת העמדות החיצוניות של הבונקר, הבחין בתנועה חשודה בגן וחש כי תפקידו לבדוק את פשר הדבר. הוא ירד אל הגן — והתנגש בתהלוכת ההלוויה. בראש צעדו שני קציני ס. ס. שנשאו גופה עטופה בשמיכה, אשר רק מכנסיה השחורים נראו לעין. אחריהם צעד קצין ס. ס. שלישי, שנשא את

גופתה של אהה בראון. אחריהם הלכו משתפתי ההלוויה: בורמאן, גבלס, גנשה, לינגה וקמפקה. גנשה צעק למנספלד להסתלק מיד והשוטר חזר לעמדתו.

★ ★ ★

שתי גוויות בוערות

שני תי הגוויות הונחו על האדמה, זו לצד זו, מרחק צעדים אחדים מן הכניסה לבונקר, והורטבו כהלכה בבנוין. חשוב לזכור היטב היכן הונחו: בתוך בור גדול, שנחפר עלי ידי פגז רוס, שנפל אל תוך הגינה. הפצצה רוסית שהתנהלה באותו רגע הוסיפה לאחירה של הגוטרדמרונג, והמתאבלים תפסו מחסה בפתח הבונקר. בעומדו שם, טבל גנשה סמרטוט בבנוין, הגיז אתו והשליכו אל הגוויות. מיד כוסו הגוויות בלהבה. חבורת המלחים התמתחה דום, הגיפה את ידיה בהצדעה ההיטלראית ונחפזה אל תוך הבונקר.

מעמדתו יכול היה השוטר מנספלד לעקוב אחרי הנעשה בגן. מדי פעם ראה אנשי ס. ס. יוצאים מהבונקר ויוצקים בנוין גוסף על הגוויות הבורעות. כאשר סיים את משמרתו, עוד בערו הגוויות בגן. מאוחר, באותו לילה נקראו שלושה אנשי ס. ס. לקבור את הגוויות, אחרי שהושבעו לשמור את הסוד. כאשר חזר מנספלד למשמרתו, סמוך לחצות, הבחין שהגוויות נעלמו. בור של פגז, ליד פתח הבונקר, נוצל לכריית קבר והאדמה הוערמה מעליו במלבך ישר ומסודר.

זהו כל אשר ידוע על מותם של אדולף היטלר ואוהה בראון. מאוחר יותר סיפר לינגה לאחת המזכירות כי השניים נשרפו, כפקודת היטלר, "עד שלא נשאר מהם דבר". כי היטלר פחד שגופתו וגופת אהה תיפול לידי אויביו, שיעשו בהן כשם שעשו בגוויות בניטו מו-סוליני ופילגשו קלארה פטאצ'י, שהמון נזעם בעיר מילאנו התעלל בהן ושרפן. אולם ספק הוא אם שריפה כה מוחלטת היתה אפשרית. לפי חישובים שנעשו לאחר מכן, הוכח כי 180 ליטר של בנוין, הבורעים באש איטית על קרקע חולית, היו יכולים לפחם את הגופות ולייבש את רטיבותן, בהשאירם רק שיירים בלתי ניתנים לזיהוי. אך העצמות היו בלי ספק מצליחות לעמוד בפני הום זה.

עצמות אלה לא ניתגלו עד היום הזה.

סברה אחת אומרת כי אחרי שכלתה האש ונשאר רק העצמות, נאספו השיירים אל תוך קופסה ונקברו במקום מחבוא, כדי שלא יפלו בידי הכובשים. לפי גרסה זו, נקראו שלושה אנשי ס.ס. למילוי תפקיד זה, אחרי שהושבעו לשמור את הסוד. ליתר ביטחון איים עליהם מפקדם שמי שידבר — יירא.

סברה אחרת אומרת כי העצמות רוסקו ועורבבו עם עצמותיהם של חיילים גרמניים שנהרגו בסביבות הבונקר. אולם גם סברה זו לא נתקבלה על דעת החוקרים.

על כך העיד ראש האינטליגננס האמריקאי, היימליך: "חפרנו כל דבר בחצר, כל חופן של אדמה מסביב לאותו בור של פגז נופה ניפוי כסול, מתוך תיקחה לגלות סימן — ולו גם הקטן ביותר — של שרידי גוף אנושי. צילומי רנטגן של ראש היטלר סיפקו לנו ידיעות מצויינות על מיבנה השניים שלו, כך שאפילו שן אחת היתה מספיקה לזיהוי גופתו. אולם לא גילינו דבר שירמו על כך, כי היטלר נשרף או נקבר שם."

והלא בכל זאת ירה אדם בעצמו, וגופתו נתגלתה עלידי חצי-היטלר אנשים לפחות? גם על כך היה היימליך מוכן לענות. "בדקנו את הכתמים שמצאנו על הספה, בחדרו הפרטי של היטלר. הבדיקה המעבדתית גילתה אמנם כי היה זה דם של בן-אדם — אבל לא מסוג-הדם של היטלר."

★ ★ ★

אם בורמאן הצליח...

ל מחרת היום שבו התאבד היטלר — או כפילו של היטלר — התאבד גם שר התעמולה שלו, ויוף גבלס. תחילה נתן רעל לששת בניו ואחרי כך צעד עם אשתו אל גינת ארמון הקאנצלר. באותו מקום ששם נשרפו שתי הגוויות, ירה סמל של הס. ס. בגבלס ובאשתו, יצק עליהם ארבעה פחים של בנוין והציגתם.

השיירים החרוכים נמצאו שם כעבור יום עלידי הכובשים הרוסים, גרמו להפצת השמועה כי נתגלו גוויות היטלר ואשתו. אולם הבדיקות הפאטולוגיות הוכיחו את הטעות. ומאו ועד היום ממשיכה השאלה: האמנם היה זה היטלר שהתאבד ונשרף באותו טכס מאקאברי? ואם כן, האם הוסתר עפרו במקום-מחבוא, כדי שלא יפול לידי המנצחים?

או שמא התאבד אחד מכפיליו, לבוש במדי הפירר ומלחה בדרכו האחרונה עלידי אהה בראון, כדי לאפשר להיטלר להימלט מן הרשת הסוגרת עליו?

מכל מקום, דבר אחד ידוע: מיד אחרי שנשרפו הגוויות בגינה ברח נאמנו של היטלר, מארטין בורמאן, מברלין. הוא הגיע לארגנטינה, חי שם שנים רבות תחת שם בדוי — עד אשר השיגה אותו יד של רופא יהודי שחיסל אותו.

פרשה זו, בצירוף לפרשת אייכמן, מרשה לשאול: אם בורמאן ואייכמן נמלטו — מדוע לא היטלר.

• דימומי האלים.

1879

Deutschlands einziges Panoptikum immer aktuell Neu ausgestellt!

Eva Braun u. Hitler

EINGANG

20 Jahre Welt in Looche

- ולמחרת היום שוב מתנוססים שמותיהם של אדולף היטלר ואוהה בראון בפומבי, על שלט המכריז כי זהו מוזיאון הי שנונה היחיד בגרמניה, בו משתקפת האקטואליות. במקרה זה: פסלי היטלר ואוהה בראון.